Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

1 февруари 2017 година*

„Извъндоговорна отговорност — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок за произнасяне — Характерни обстоятелства по делото — Значение на спора — Сложност на спора — Действия на страните и искания в хода на производството — Липса на период на необосновано бездействие“

По дело T-725/14

Aalberts Industries NV, установено в Утрехт (Нидерландия), за което се явяват R. Wesseling и M. Tuurenhout, адвокати,

ищец,

срещу

Европейски съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, за който се явяват — първоначално A. Placco, а впоследствие J. Inghelram и E. Beysen, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват S. Noë, P. van Nuffel и V. Bottka, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които ищецът твърди, че е претърпял поради продължителността на производството пред Общия съд по делото, приключило с решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114),

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: S. Papasavvas, председател, I. Labucka, E. Bieliūnas (докладчик), V. Kreuschitz и I. S. Forrester, съдии,

секретар: A. Lamote, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 юли 2016 г.,

* Език на производството: нидерландски.

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 14 декември 2006 г. съвместно със Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Simplex“) и Acquatis France SAS, впоследствие Comap SA (наричано по-нататък „Acquatis“) в качеството на жалбоподател Aalberts Industries NV внася в секретариата на Общия съд жалба против решение C(2006) 4180 на Комисията от 20 септември 2006 г. относно производство по прилагане на член [101 ДФЕС] и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги) (наричано по-нататък „решение C(2006) 4180“). Главното искане на тези дружества съгласно жалбата е по същество Общият съд да отмени решението, а при условията на евентуалност — да намали размера на наложената им с него глоба.

2 С решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114), Общият съд отменя член 1 от решение C(2006) 4180 относно констатацията на Европейската комисия, че посочените в точка 1 по-горе дружества са участвали в нарушение на член 101 ДФЕС през периода от 25 юни 2003 г. до 1 април 2004 г. Общият съд отменя и член 2, буква а) от решението. В тази разпоредба Комисията налага глоба в размер на 100,80 милиона евро на ищеца при условията на солидарност с дъщерните му дружества Simplex и Acquatis. Накрая Общият съд отменя член 2, буква б), точка 2 от решение C(2006) 4180, съгласно която Simplex и Acquatis отговарят при условията на солидарност за заплащането на сумата от 2,04 милиона евро.

3 На 6 юни 2011 г. Комисията внася жалба против съдебното решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114).

4 С решение от 4 юли 2013 г., Комисия/Aalberts Industries и др. (C-287/11 P, EU:C:2013:445), Съдът отхвърля жалбата.

Производство и искания на страните

5 На 14 октомври 2014 г. ищецът внася настоящата искова молба в секретариата на Общия съд срещу Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз или от Комисията.

6 С подадени в секретариата на Общия съд съответно на 17 ноември и на 17 декември 2014 г. отделни молби, на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. Комисията и Съдът на Европейския съюз правят възражение за недопустимост.

7 С определение от 13 февруари 2015 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2015:107), Общият съд, от една страна, отхвърля възражението за недопустимост на Съда на Европейския съюз, а от друга страна, иска, доколкото е предявен против Европейския съюз, представляван от Комисията.

8 На 19 март 2015 г. Съдът на Европейския съюз внася в секретариата на Съда жалба, вписана в регистъра под номер C-132/15 P, против определението от 13 февруари 2015 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2015:107).

9 С определение от 14 април 2015 г. по искане на Съда на Европейския съюз председателят на трети състав на Общия съд спира производството по настоящото дело до постановяването на акт на Съда, с който приключва производството по дело C-132/15 P, Съд/Aalberts Industries.

10 С определение от 18 декември 2015 г., Съд/Aalberts Industries (C-132/15 P, непубликувано, EU:C:2015:858), делото е заличено от регистъра на Съда.

11 След възобновяване на производството по настоящото дело с молба, внесена в секретариата на Общия съд на 15 януари 2016 г., Комисията иска да встъпи в подкрепа на исканията на Съда на Европейския съюз.

12 На 16 февруари 2016 г. Съдът на Европейския съюз внася писмена защита.

13 На 17 февруари 2016 г. Общият съд разпределя настоящото дело на трети разширен състав.

14 На 2 март 2016 г. Общият съд решава, че не е необходима втора размяна на писмени становища. Освен това в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник на Общия съд, той кани Съда на Европейския съюз да посочи дали е поискал и получил разрешение от жалбоподателите по делото, приключило с решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114) (наричано по-нататък „дело T-385/06“), и от Комисията за представянето на някои документи, съдържащи се в приложение към писмената защита и имащи отношение към дело T-385/06.

15 С определение от 15 март 2016 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2016:208) председателят на трети разширен състав на Общия съд уважава внесената от Комисията молба за встъпване в подкрепа на исканията на Съда на Европейския съюз и уточнява, че Комисията ще има правата, предвидени в член 116, параграф 6 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г.

16 На 18 март 2016 г. Съдът на Европейския съюз отговаря на посочения в точка 14 по-горе въпрос. Главното му искане към Общия съд е да приеме, че Съдът на Европейския съюз не трябва да иска и да получава разрешение от ищеца и Комисията за представянето на документи, имащи отношение към дело T-385/06, а при условията на евентуалност, че това разрешение е било дадено имплицитно от ищеца и Комисията. При условията на евентуалност спрямо предходното Съдът на Европейския съюз иска отговорът му да се третира като процесуално-организационно действие, имащо за цел Общият съд да разпоредби в рамките на настоящото производство представянето на документите от преписката по дело T-385/06, и по-специално на приложените към писмената защита документи.

17 На 4 април 2016 г. председателят на трети разширен състав на Общия съд решава, първо — да не включва в преписката по делото документите, приложени към писмената защита, внесена по настоящото дело, и имащи отношение към дело T-385/06. Решението е мотивирано, от една страна, с това, че Съдът на Европейския съюз нито е поискал, нито е получил разрешение от страните по дело T-385/06 за представянето на посочените документи, а от друга страна, че не е поискал достъп до преписката по делото съгласно член 38, параграф 2 от Процедурния правилник. Второ, председателят на трети разширен състав на Общия съд решава съгласно член 88, параграф 3 да покани ищеца да вземе отношение по молбата за процесуално-организационно действие, направена от Съда на Европейския съюз при условията на евентуалност в неговия отговор от 18 март 2016 г., посочен в точка 16 по-горе.

18 На 20 април 2016 г. ищецът моли Общия съд да отхвърли молбата за процесуално-организационно действие, направена от Съда на Европейския съюз.

19 На 11 май 2016 г. Общият съд констатира, че подготвянето на настоящото дело за разглеждане и произнасянето по него изискват предвид неговия предмет предоставянето на преписката по дело T-385/06. Затова в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд решава да приложи към преписката по настоящото дело преписката по дело T-385/06.

20 На 17 юни 2016 г. Съдът на Европейския съюз иска да му бъде връчена преписката по дело T-385/06.

21 На 29 юни 2016 г. Общият съд е поискал от ищеца да представи документ.

22 Устните състезания и отговорите на страните на зададените им устно въпроси от Общия съд са изслушани в съдебното заседание от 19 юли 2016 г.

23 Ищецът се обръща към Общия съд:

— с искане да осъди Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, да поправи претърпяната от него вреда поради твърде голямата продължителност на производството пред Общия съд по-конкретно като му изплати:

  — сумата от 1 014 863 EUR за претърпяната имуществена вреда и от 5 040 000 EUR за претърпяната неимуществена вреда или определена по справедливост от Общия съд сума,

  — дължимите върху тези суми компенсаторни лихви, считано от 13 януари 2010 г. до обявяване на предстоящото решение в настоящото производството, изчислени на база на лихвата на Европейската централна банка (ЕЦБ) по основните ѝ операции по рефинансиране през посочения период, увеличена с два пункта, или в определения по справедливост от Общия съд размер,

— да осъди Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати съдебните разноски.

24 Съдът на Европейския съюз, подпомаган от Комисията, се обръща към Общия съд:

— с главно искане — да отхвърли по същество искането за обезщетение,

— при условията на евентуалност — да отхвърли по същество искането за обезщетение на твърдяната имуществена вреда и да присъди на ищеца обезщетение за твърдяната неимуществена вреда в максимален размер от 5 000 EUR,

— да осъди ищеца да заплати съдебните разноски.

От правна страна

25 Съгласно член 340, втора алинея ДФЕС в случай на извъндоговорна отговорност Съюзът, в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от негови институции или служители при изпълнението на техните задължения.

26 Според постоянната съдебна практика от член 340, втора алинея ДФЕС следва, че ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза и осъществяването на правото на поправяне на претърпяна вреда зависят от наличието на няколко условия, а именно незаконосъобразност на

твърдяното поведение на институциите, настъпване на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между това поведение и посочената вреда (решения от 29 септември 1982 г., Oleifici Mediterranei/ЕИО, 26/81, EU:C:1982:318, т. 16 и от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 106).

27 Ищецът иска поправяне на имуществената и неимуществената вреда, която претърпял поради нарушаване на изискванията за спазване на разумен срок при постановяване на съдебното решение (наричан по-нататък „разумен срок за произнасяне“) по дело T-385/06.

28 На първо място, той твърди, че производството по дело T-385/06 е продължило 4 години и 3 месеца, като неговото разглеждане е „страдало от недостатъци“ в продължение на над 2 години и 2 месеца. Той счита, че Общият съд не трябва да преценява какъв е трябвало да бъде разумният срок за произнасяне по това дело. Подчертава, че всъщност следва да се прецени единствено дали продължителността на производството е била твърде голяма, имайки предвид, че е надхвърлила 3 години. В това отношение уточнява, че с оглед на обстоятелствата по дело T-385/06 срокът за произнасяне по него не би могъл да надхвърли 3 години.

29 На второ място, ищецът твърди, че при спор относно нарушение на правилата за конкуренция основното изискване за правна сигурност, от което трябва да се ползват икономическите оператори, както и целта на вътрешния пазар да се обезпечи конкуренция без нарушения обосновават разглеждане на исковата му молба внимателно и във възможно най-кратък срок. Ищецът сочи също, че наложената му с решение C(2006) 4180 глоба в размер на над 100 милиона евро е създала негативна представа в публичното пространство, намерила отражение в борсовия курс на акциите му и в оценките на финансовите анализатори. Добавя, че решение C(2006) 4180, с което неправилно му е наложена глоба и което в крайна сметка е отменено от Общия съд, е засегнало репутацията му пред неговите клиенти.

30 На трето място, ищецът твърди, че продължителността на производството по дело T-385/06 не може да бъде обоснована с оглед на нито едно обстоятелство, характерно за това дело. Всъщност продължителността на производството не била обоснована с оглед на сложността на дело T-385/06. Действията на страните също не давали обяснение за тази продължителност, доколкото писмената фаза на производството по дело T-385/06 приключила 10 месеца след внасяне на исковата молба.

31 Съдът на Европейския съюз оспорва горните твърдения.

32 В това отношение следва да се подчертае, че член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз предвижда по-специално, че „[в]секи има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон“.

33 Във връзка с въпросното право, чието наличие е било потвърдено като общ принцип на правото на Съюза преди влизането в сила на Хартата на основните права, е било постановено, че намира приложение при съдебно обжалване на решения на Комисията (вж. решение от 16 юли 2009 г., Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, EU:C:2009:456, т. 178 и цитираната съдебна практика).

34 В случая следва да се констатира, че по дело T-385/06 жалбата е подадена по факс в секретариата на Общия съд на 14 декември 2006 г., а нейният оригинал е получен от същия на 21 декември. Освен това дело T-385/06 приключва на 24 март 2011 г., когато е обявено решение Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114). Продължителността на производството по това дело, а именно 4 години и 3 месеца, следователно на пръв поглед е много голяма.

35 Същевременно следва да се отбележи, че разумният характер на срока за произнасяне се преценява в зависимост от характерните обстоятелства по всяко дело, и по-специално от значението на спора за заинтересуваната страна, от сложността на делото, както и от поведението на ищеца и това на компетентните органи (вж. в този смисъл решения от 17 декември 1998 г., Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 29 и от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 212).

36 Също е уточнено, че поведението на „страните“ и представянето на искания в хода на производството са сред обстоятелствата, които следва да се вземат предвид, за да се прецени дали срокът за произнасяне е разумен (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2009 г., Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, EU:C:2009:456, т. 181 и 184).

37 Изброяването на приложимите критерии не е изчерпателно и преценката на разумния характер на посочения срок не изисква последователно разглеждане на обстоятелствата по конкретния случай от гледна точка на всеки от тези критерии, когато продължителността на производството се явява обоснована от гледна точка на един от тях. В този смисъл сложността на делото или забавянето му в резултат от поведението на ищеца или жалбоподателя са обстоятелства, с които може да се обоснове на пръв поглед твърде дългият срок (вж. решение от 16 юли 2009 г., Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, EU:C:2009:456, т. 182 и цитираната съдебна практика).

38 От това следва, че разумният характер на срока не може да се определя с посочването на точен максимален срок, определен абстрактно, а трябва да се преценява във всеки конкретен случай в зависимост от обстоятелствата по делото (решения от 15 октомври 2002 г., Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, EU:C:2002:582, т. 192 и от 28 февруари 2013 г., преразглеждане Arango Jaramillo и др./ЕЦБ, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, т. 29).

39 Поради това в случая следва да се провери дали характерните обстоятелства по дело T-385/06 позволяват да се обясни продължителността на производството по него. За целта следва да се разгледат, първо — значението на спора за ищеца, второ — сложността на дело T-385/06, трето — значението на действията на страните и наличието на искания в хода на производството, четвърто — евентуалното наличие на период на необосновано бездействие при разглеждането на дело T-385/06.

По значението на дело T-385/06 за ищеца

40 Следва да се напомни, че предвид големия брой заинтересовани лица и засегнатите финансови интереси при спор относно наличието на нарушение на правилата на конкуренцията основното изискване за правна сигурност в полза на икономическите оператори, както и целта за гарантиране на ненарушената конкуренция на вътрешния пазар са от съществен интерес не само за самия жалбоподател и неговите конкуренти, но и за третите лица (решение от 16 юли 2009 г., Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, EU:C:2009:456, т. 186).

41 В случая е необходимо да се отбележи, че в решение C(2006) 4180 Комисията констатира, че ищецът е участвал в едно-единствено, усложнено и продължено нарушение на член 101 ДФЕС от 25 юни 2003 г. до 1 април 2004 г. Със същото решение Комисията му налага глоба в размер от 100,80 милиона евро, като за 55,15 милиона евро той отговаря при условията на солидарност с Acquatis и Simplex, поради това че е образувал икономическа единица с посочените две дружества.

42 Оттук следва, че дело T-385/06 е имало реално значение за ищеца.

По сложността на дело T-385/06

43 На първо място, трябва да се подчертае, че жалбата, подадена от ищеца по дело T-385/06, е изисквала задълбочено разглеждане на множество факти и правни въпроси.

44 В това отношение, най-напред, следва да се уточни, че в решение C(2006) 4180 Комисията констатира, че около 30 дружества, принадлежащи към 11 групи, са участвали в едно-единствено, сложно и продължено нарушение на член 101 ДФЕС, а след 1 януари 1994 г., и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), като са участвали в редица антиконкурентни споразумения и съгласувани практики на пазара на фитингите от мед и от медни сплави, състоящо се в определянето на цени, ценоразписи, отстъпки и намаления и на механизми за въвеждане на увеличения на цените, в разпределяне на националните пазари и клиентите и в обмен на друга търговска информация. Освен това Комисията е наложила глоба на ищеца за това, че е извършвал посоченото нарушение от 25 юни 2003 г. до 1 април 2004 г.

45 На следващо място, при подаване на жалбата в придружителното писмо ищецът е оправдал обема ѝ по-специално с това, че в решението си за налагане на глобата, за да опише и анализира комплексната фактическа съвкупност, Комисията се е нуждаела от 220 страници. Все в същото писмо ищецът е изяснил, че за разлика от повечето дела в областта на конкуренцията, образувани през същия период, той оспорва решение C(2006) 4180 във всички негови аспекти.

46 Освен това приложенията към жалбата са над 750 страници, 220 от които възпроизвеждат решение C(2006) 4180. От своя страна приложенията към писмената защита на Комисията са над 120 страници. Приложенията към репликата пък са над 160 страници.

47 Накрая, като жалбоподател по дело T-385/06 ищецът е изложил пет основания. Първото основание е изведено от неправилното му подвеждане под отговорност за нарушението в качеството на дружество майка. Второто основание е изведено от липсата на нарушение на член 101 ДФЕС. Третото основание е изведено от липсата на участие в едно-единствено, усложнено и продължено нарушение. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) и на Насоките относно метода за определяне размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69). Петото основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация и на член 2 от Регламент № 1/2003, поради това че Комисията е нарушила принципа на равните процесуални възможности.

48 В този смисъл жалбата по дело T-385/06 е изисквала задълбочено разглеждане на множество сложни факти, част от които предшестващи периода на участие на ищеца в нарушението, определен в решение C(2006) 4180. Освен това някои посочени по делото основания повдигат деликатни правни въпроси, свързани по-специално с понятието за едно-единствено, сложно и продължено нарушение.

49 На второ място, следва да се подчертае, че с оглед на отправените искания и посочените основания по дело T-385/06 последното има връзка с делата, образувани по още девет жалби, подадени срещу решение C(2006) 4180 през декември 2006 г. на няколко езика на производство.

50 Всъщност по дело T-385/06 и по делото, приключило с решение от 24 март 2011 г., IMI и др./Комисия (T-378/06, непубликувано, EU:T:2011:109), Acquatis и Simplex искат отмяна на член 2, буква б), точка 2 от решение C(2006) 4180, по силата на който солидарно им е наложена глоба в размер на 2,04 милиона евро. С оглед на това Комисията повдига възражение за висящ

процес по всяко от тези дела. Възражението е прието от Общия съд и искането за отмяна на член 2, буква б), точка 2 от решение C(2006) 4180 е обявено за недопустимо с решение от 24 март 2011 г., IMI и др./Комисия (T-378/06, непубликувано, EU:T:2011:109). За сметка на това Общият съд отменя член 2, буква б), точка 2 от решение C(2006) 4180 с решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114).

51 Освен това в рамките на четвъртото основание по дело T-385/06, отнасящо се до размера на глобата, ищецът е посочил грешка в изчислението, която има връзка с жалбата по делото, приключило с решение от 24 март 2011 г., IMI и др./Комисия (T-378/06, непубликувано, EU:T:2011:109). Всъщност ищецът е упреквал Комисията, че двукратно е вменила особено сериозния характер на нарушението на Acquatis и на Simplex, което личало от член 2, букви а) и б) от решение C(2006) 4180.

52 Освен това, все в рамките на четвъртото основание, отнасящо се до размера на глобата, ищецът се е позовал на нарушение на принципа на равно третиране по отношение на определянето на размера на съответния географски пазар, на нарушение на принципа на равно третиране и на задължението за мотивиране във връзка с групирането на страните по картела в три категории в зависимост от съответните им пазарни дялове и на нарушение на принципа на пропорционалност във връзка с преценката на притежаваните от него пазарни дялове. Следователно тези въпроси са тясно свързани с положението на пазара на останалите адресати на решение C(2006) 4180, поради което и с останалите девет жалби против това решение. Впрочем в рамките на процесуално-организационно действие по дело T-385/06, отнасящо се до доводите на ищеца в рамките на четвъртото му основание, Комисията е била поканена през ноември 2009 г. да представи неповерителен вариант на таблица, приложена към решение C(2006) 4180, както и данните, въз основа на които я е подготвила.

53 Накрая, в рамките на петото основание ищецът се е позовал на липсата на обективност и безпристрастност на Комисията, както и на прехвърлянето на тежестта на доказване във връзка с декларациите на молителите за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

54 Поради това работата по дело T-385/06 явно се отличава със сложност, тъй като изисква разглеждането успоредно на другите девет жалби, подадени на няколко езика на производство против решение C(2006) 4180.

55 От изложеното следва, че по дело T-385/06 е налице висока степен на сложност с оглед на фактическите и правни аспекти на жалбата, по която е образувано, и на броя на едновременно подадените против решение C(2006) 4180 жалби.

По действията на страните и наличието на искания в хода на производството по дело T-385/06.

56 От една страна, следва да се подчертае, че жалбата, внесена от ищеца на 14 декември 2006 г. в качеството му на жалбоподател по дело T-385/06, съдържа 75 страници.

57 Общият съд го кани да представи съкратен вариант на първоначалната жалба, поради това че тя надвишава предвидения брой страници съгласно Практическите указания на Общия съд към страните от 14 март 2002 г. (ОВ L 87, 2002 г., стр. 48, наричани по-нататък „Практически указания към страните“), а именно 50 страници.

58 Така ищецът внася съкратен вариант на първоначалната жалба, който е бил връчен на Комисията едва на 13 февруари 2007 г. Освен това съкратеният вариант се придружава от писмо, в което ищецът уточнява, че броят на страниците и в съкратения вариант, а именно 65 страници, надвишава ограничението от 50 страници, определено в Практическите указания към страните.

59 От друга страна, що се отнася до действията на Комисията, следва да се отбележи, че след отхвърляне на нейното искане за продължаване на срока, на 3 май 2007 г. посочената институция внася писмена защита, съдържаща 66 страници. В придружаващото писмената защита писмо Комисията уточнява, че обемът на защитата е следствие от обема на жалбата.

60 Следва още да се отбележи, че с писмо от 3 юли 2007 г. Комисията иска от Общия съд да продължи срока за внасяне на дуплика, определен първоначално за 10 август 2007 г., до 20 септември 2007 г. Искането е мотивирано от следните съображения. Първо, Комисията припомня, че дело T-385/06 е образувано по една от общо 10 жалби, подадени против решение C(2006) 4180 на три различни езика, което изисквало да се работи съгласувано. Второ, по пет от десетте посочени дела жалбоподателите поискали и получили продължаване на срока за внасяне на реплика, а последиците от това били две: към 3 юли 2007 г. на Комисията били предадени едва 5 реплики, а срокът за подаване на дуплика по делата, по които бил продължен, изтичал през август или септември 2007 г. Трето, Комисията сочи необходимостта от осигуряване на съгласуваност в своите дуплики. Четвърто, Комисията подчертава, че Общият съд вече е уважил искането ѝ за продължаване на срока по четири свързани дела.

61 Поради това с писма от 10 юли 2007 г. секретарят на Общия съд уведомява страните, че по решение на председателя на състава срокът за внасяне на дупликата е продължен до 28 септември 2007 г. Комисията внася дуплика на езика на производството на 27 септември 2007 г. В придружителното писмо уточнява, че броят на страниците в дупликата леко надвишава предписаната от Практическите указания към страните дължина, което основно се дължало на обема на репликата и съдържащите се в нея неточности.

62 От изложеното следва, че по дело T-385/06 действията на страните са способствали за общата продължителност на производството.

По твърдяното наличие на период на необосновано бездействие по дело T-385/06

63 На първо място, следва да се отбележи, че по дело T-385/06 са изминали около 2 години и 1 месец, тоест 25 месеца, между, от една страна, края на писмената фаза на производството, отбелязан с внасянето на дупликата на Комисията на 27 септември 2007 г., и от друга страна, започването на устната фаза на производството на 28 октомври 2009 г.

64 През този период по-специално се пристъпва към синтез на доводите на страните, подготвяне на делата за разглеждане, фактически и правен анализ на споровете и подготвяне на устната фаза на производството.

65 Освен това следва да се напомни, че дело T-385/06 е образувано по жалба против решение на Комисията в производство по прилагането на член 101 ДФЕС.

66 Жалбите относно начина на прилагане от Комисията на правото в областта на конкуренцията, каквато е жалбата по дело T-385/06, се отличават с по-висока степен на сложност от други видове дела с оглед по-специално на дължината на обжалваното решение, обема на преписката и необходимостта от подробна преценка на множество сложни факти, често пъти разпростиращи се обширно във времето и пространството.

67 Поради това продължителност от 15 месеца между края на писмената фаза на производството и началото на устната му фаза по принцип е подходящ срок за гледането на дела, свързани с прилагането на правото в областта на конкуренцията, каквото е и дело T-385/06.

68 Освен това е необходимо да се вземе под внимание обстоятелството, че срещу решение C(2006) 4180 са подадени няколко жалби.

69 Всъщност при няколко жалби, подадени срещу едно и също прието от Комисията решение за прилагане на правото на Съюза в областта на конкуренцията, по принцип е необходимо успоредно разглеждане, включително когато жалбите не са съединени. Това успоредно разглеждане се обосновава най-вече от връзката между жалбите, както и от необходимостта да се осигури последователност при анализа им и в отговора, който следва да бъде даден.

70 Поради това успоредното разглеждане на свързани дела може да обоснове продължаването с по един месец за всяко следващо свързано дело на времето между края на писмената фаза и началото на устната фаза на производството.

71 В случая срещу решение C(2006) 4180 са били подадени 10 жалби на три различни езика на производство.

72 При това положение разглеждането на останалите 9 дела по жалбите против решение C(2006) 4634 оправдава продължаването с 9 месеца на производството по дело T-385/06.

73 Следователно при разглеждането на дело T-385/06 изтичането на 24 месеца (15 месеца плюс 9 месеца) между края на писмената и началото на устната фаза на производството по принцип е било уместно.

74 Накрая, трябва да се отбележи, както се вижда от точки 43—48 по-горе, че що се отнася до ищеца, с жалбата по дело T-385/06 решение C(2006) 4180 се оспорва във всички негови аспекти и повдига сложни фактически и правни въпроси, които е трябвало да се анализират изцяло преди откриването на устната фаза на производството. Освен това внесените от страните писмени становища са особено обемни и се придружават от големи приложения, които е трябвало да бъдат разгледани задълбочено и проверени преди откриването на устната фаза на производството, за да се прецени по-специално доказателствената им сила и да се осветлят напълно разглежданите факти. В допълнение, видно от точки 49—54 по-горе, между дело T-385/06 и останалите 9 дела, образувани по жалби против това решение на няколко различни езика, е съществувала тясна връзка. Също така Комисията е имала нужда от относително продължителен период за внасянето на вариант на дупликата на работния език на Съда на Европейския съюз.

75 Посочените обективни обстоятелства позволяват да се обоснове удължаване на периода между края на писмената и началото на устната фаза на производството по дело T-385/06 с поне един месец.

76 При това положение следва да се приеме, че през изминалите 25 месеца от края на писмената фаза до началото на устната фаза на производството по дело T-385/06 не се установява наличието на никакъв период на необосновано бездействие при разглеждането на това дело.

77 На второ място, ищецът не твърди, че е налице период на необосновано бездействие, от една страна, между датата на внасяне на жалбата и датата на внасяне на дупликата, и от друга страна, между започването на устната фаза на производството и обявяването на решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114).

78 При всички положения следва да се подчертае, първо — че изтеклото време от подаването на жалбата до подаването на дупликата е обосновано с оглед на действията на страните, както и на сложността на дело T-385/06. Второ, обяснение за времето, изтекло след откриване на устната фаза на производството до обявяването на решение от 24 март 2011 г., Aalberts Industries и др./Комисия (T-385/06, EU:T:2011:114), се открива отново във фактическата и правна сложност по делото.

79 Оттук следва, че общата продължителност на производството по дело T-385/06 е обоснована с оглед на характерните обстоятелства по делото, и по-специално на фактическата му и правна сложност, действията на страните и липсата на период на необяснимо забавяне в рамките на всеки от отделните етапи от производството по него.

80 С оглед на всичко изложено следва да се отхвърли твърдението за нарушение на член 47, втора алинея от Хартата на основните права по дело T-385/06, и по-точно на нарушение на разумния срок за произнасяне по него.

81 Съгласно постоянната съдебна практика, след като едно от условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза не е изпълнено, искът трябва да бъде отхвърлен изцяло, без да е нужно да се разглеждат останалите условия за възникването на такава отговорност (решение от 14 октомври 1999 г., Atlanta/Европейска общност, C-104/97 P, EU:C:1999:498, т. 65; вж. също в този смисъл решение от 15 септември 1994 г., KYDEP/Съвет и Комисия, C-146/91, EU:C:1994:329, т. 81).

82 Следователно исковата молба трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

83 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

84 С определение от 13 февруари 2015 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2015:107), възражението за недопустимост, повдигнато от Съда на Европейския съюз, е отхвърлено и няма произнасяне по съдебните разноски във връзка с него. Поради това следва Съюзът, представляван от Съда на Европейския съюз, да бъде осъден да понесе собствените си съдебни разноски и тези на ищеца, които се отнасят до повдигнатото от Съда на Европейския съюз възражение за недопустимост, по което е постановено определение от 13 февруари 2015 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2015:107).

85 За сметка на това, тъй като всички искания на ищеца са отхвърлени по същество, той следва да бъде осъден да понесе собствените си съдебни разноски и тези на Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, в съответствие с исканията на последния.

86 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля исковата молба.**

2) **Осъжда Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да понесе собствените си съдебни разноски и тези на Aalberts Industries NV, които се отнасят до повдигнатото от Съда на Европейския съюз възражение за недопустимост, по което е постановено определение от 13 февруари 2015 г., Aalberts Industries/Европейски съюз (T-725/14, непубликувано, EU:T:2015:107).**

3) **Осъжда Aalberts Industries да понесе собствените си съдебни разноски и тези на Съюза, представляван от Съда на Европейския съюз, в производството, приключило с настоящото решение.**

4) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Papasavvas Labucka Bieliūnas

Kreuschitz Forrester

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 февруари 2017 г.

Подписи